

FIȘA DISCIPLINEI

Teoria argumentării

Anul universitar 2026-2027

1. Date despre program

1.1. Instituția de învățământ superior	Universitatea Babeș-Bolyai
1.2. Facultatea	Istorie și Filosofie
1.3. Departamentul	Filosofie
1.4. Domeniul de studii	Filosofie
1.5. Ciclu de studii	Licență
1.6. Programul de studii / Calificarea	Filosofie
1.7. Forma de învățământ	Zi

2. Date despre disciplină

2.1. Denumirea disciplinei	Teoria argumentării			Codul disciplinei	HLR2202
2.2. Titularul activităților de curs	Lect. univ. dr. Mihai Rusu				
2.3. Titularul activităților de seminar	Lect. univ. dr. Mihai Rusu				
2.4. Anul de studiu	1	2.5. Semestrul	2	2.6. Tipul de evaluare	Examen
2.7. Regimul disciplinei	Obligativu	2.8. Tipul disciplinei		Disciplină fundamentală (DF)	

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1. Număr de ore pe săptămână	4	din care: 3.2. curs	2	3.3. seminar/ laborator/ proiect	2
3.4. Total ore din planul de învățământ	56	din care: 3.5. curs	28	3.6 seminar/laborator	28
Distribuția fondului de timp pentru studiul individual (SI) și activități de autoinstruire (AI)					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe (AI)					20
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					18
Pregătire seminare/ laboratoare/ proiecte, teme, referate, portofolii și eseuri					32
Tutoriat (consiliere profesională)					20
Examinări					4
Alte activități					
3.7. Total ore studiu individual (SI) și activități de autoinstruire (AI)				94	
3.8. Total ore pe semestru				150	
3.9. Numărul de credite				6	

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1. de curriculum	-
4.2. de competențe	-

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	Sală de curs, dotată cu proiector sau display electronic
5.2. de desfășurare a seminarului/ laboratorului	Sală de curs dotată cu proiector sau display electronic, materiale didactice

6.1. Competențele dobândite în urma absolvirii programului de studii (se preiau din planul de învățământ)¹

¹ Se vor prelua din Planul de învățământ al programului de studii acele competențe profesionale și/sau transversale la dezvoltarea cărora contribuie disciplina pentru care se elaborează fișa disciplinei. Pentru fiecare competență se va prelua întregul enunț, inclusiv codul competenței, cu formularea care apare în planul de

Competențe profesionale	
Codul competenței	Competență
CP3	Identificarea prin gândire critică (analiză și evaluare logice) a punctelor tari și slabe ale unor soluții, concluzii sau abordări alternative de probleme.
CP5	Producerea/proiectarea și comunicarea de idei/cunoștințe filosofice.
Competențe transversale	
Codul competenței	Competență
CT1	Abordarea în mod realist și prin argumentare atât teoretică, cât și practică a unor situații-problemă cu grad mediu de dificultate în vederea soluționării lor eficiente.
CT2	Aplicarea tehnicilor de muncă eficientă într-o echipă multidisciplinară pe diverse paliere ierarhice.

6.2. Rezultatele învățării specifice programului de studii (se preiau din planul de învățământ)²

Rezultatele învățării vizate prin disciplină		
Codul competenței	Cunoștințe și înțelegere (Knowledge and understanding)	Abilități academice specifice (Specific academic skills)
CP3	1. Studentul/absolventul descrie principiile logice care stau la baza raționamentului, identifică erorile de argumentare și raționamentele nevalide.	1. Studentul/absolventul formulează argumente solide și aplică principiile logice în evaluarea critică a pretențiilor de cunoaștere din diferite domenii.
CP4	2. Studentul/absolventul distinge principalele teorii filosofice cu privire la cunoaștere și adevăr și descrie într-o manieră coerentă principalele teorii filosofice cu privire la natura, sursele și limitele cunoașterii, precum și criteriile folosite pentru validarea cunoașterii și întemeierea adevăr.	2. Studentul/absolventul explică ce înseamnă „a cunoaște” și explică într-o manieră coerentă și clară deosebiriile dintre diferitele forme de cunoaștere.
CT1	3. Abordarea în mod realist și prin argumentare atât teoretică, cât și practică a unor situații-problemă cu grad mediu de dificultate în vederea soluționării lor eficiente.	3. Studentul/absolventul gândește analitic, poate deconstrui idei și raționamente complexe în elementele lor componente pentru a le evalua validitatea și a le îmbunătăți..
CT2	4. Aplicarea tehnicilor de muncă eficientă într-o echipă multidisciplinară pe diverse paliere ierarhice.	4. Studentul/absolventul gândește autonom și analizează critic pretenții de cunoaștere din diferite domenii.

7. Rezultatele învățării specifice disciplinei

Cunoștințe și înțelegere (Knowledge and understanding)
1. Studentul/absolventul știe să utilizeze noțiunile fundamentale ale Teoriei argumentării, abordate în multiple perspective și contexte – atât în practicile cotidiene, cât și în discursurile specializate.
2. Studentul/absolventul respectă exigențele și criteriile logice în fundamentarea și vehicularea adevărului.
3. Studentul/absolventul cunoaște exigențele argumentării corecte în demersuri teoretice, dar și în contexte polemice.
Abilități academice specifice (Specific academic skills)
1. Studentul/absolventul folosește corect principalele tehnici de argumentare deductivă și inductivă.
2. Studentul/absolventul exprimă idei concise și clare, evită ambiguitatea, formulează argumente riguroase.

învățământ, fără modificări. Dacă nu se preia nici o competență din oricare din cele două categorii, se șterge linia din tabel aferentă acelei categorii.

² Se menționează rezultatele învățării specifice programului de studiu la dezvoltarea cărora contribuie disciplina pentru care se elaborează fișa. Enunțurile, preluate fără modificări din Planul de învățământ în funcție de tipul disciplinei (DF/DS/DC) se trec în dreptul competenței asociate.

3. Studentul/absolventul depistează erorile în argumentare, evită explicațiile și argumentele inconsistente, își justifică aserțiunile.

8. Conținuturi

8.1 Curs	Metode de predare - învățare	Observații ³
1. Introducere în teoria argumentării. Ce este un argument? Tipologii în argumentarea curentă. Importanța contextului	Prezentare, clarificări conceptuale.	
2. Școli și abordări în teoria argumentării: tradiția aristotelică, logica simbolică, pragma-dialectica, logica informală, noua retorică a lui Perelman și Olbrechts-Tyteca	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice, activități de grup, descoperire ghidată.	
3. Argumente entimematice. Analiza, interpretarea și reconstrucția argumentului. Aspecte fundamentale	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificări conceptuale.	
4. Structura argumentării. Schema Toulmin	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice, activități de grup, descoperire ghidată.	
5. Enunț, propoziție, judecată. Modalitățile opinabile	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice.	
6. Argumente factuale. Argumente bazate pe exemple. Argumente bazate pe autoritate	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală.	
7. Forma argumentării. Tehnici deductive. Principalii operatori propoziționali. Tehnici propoziționale de susținere	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice, activități de grup, descoperire ghidată	
8. Tehnici propoziționale de respingere	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice, activități de grup, descoperire ghidată	
9. Tehnici inductive de argumentare. Analogia. Cercetarea relațiilor cauzale. Abducția	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificări conceptuale.	
10. Gândirea critică. Evaluarea argumentării. Corectitudine materială și formală.	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificări conceptuale.	
11. Discursul argumentativ și dezbateră academică. Corectitudine, validitate și caracter rezonabil. Persuasiune și manipulare	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice, activități de grup, descoperire ghidată.	
12. Erori de argumentare. Scurtă istorie a tratării sofismelor în filosofie și argumentare (sofisme <i>Ad</i>). Sofisme de relevanță	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificare conceptuală, activități practice, activități de grup, descoperire ghidată.	
13. Erori inductive, sofisme de presupunere. erori de ambiguitate, erori structurale, sofisme de condiții ale argumentării	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificări conceptuale.	
14. Abordări interdisciplinare. Cercetări socio-	Prezentare, sinteza cunoștințelor, clarificări	

³ De exemplu aspecte organizatorice, recomandări pentru studenți, aspecte specifice legate de curs/seminar cum ar fi invitarea unor practicieni în domeniu etc.

psihologice asupra proceselor de raționare și a persuasiunii. Teoria virtuților argumentative. Recapitulare finală. Dificultăți și perspective	conceptuale.	
--	--------------	--

Bibliografie obligatorie

Didilescu, I., Botezatu, P., *Silogistica. Teoria clasică și interpretările moderne*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976.

Marga, A., *Argumentarea*, Editura Academiei Române, București, 2010.

Marga, A., Ludușan, A., *Exerciții de argumentare*, Editura Fundației pentru Studii Europene, Cluj-Napoca, 2010.

Sălăvăstru, C., *Teoria și practica argumentării*, Editura Polirom, Iași, 2003.

Stoianovici, D., Dima, T., Marga, A., *Logică generală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1990.

Bibliografie suplimentară:

Aristotel, *Organon*, Editura Științifică, București, 1957.

Copi, I. M., Cohen, C., McMahon, K., *Introduction to Logic*, Ediția a paisprezecea, Pearson, Harlow, 2014.

Dumitriu, A., *Istoria logicii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.

Eemeren, F. H. van (coord.), *Crucial Concepts in Argumentation Theory*, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2001.

Groarke, L. A., Tindale C. W., *Good Reasoning Matters! A Constructive Approach to Critical Thinking*, Ediția a treia, Oxford University Press, Don Mills, ON, 2004.

Kneale, W., Kneale, M., *Dezvoltarea logicii*, vol. 1, 2, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1974, 1975.

Toulmin, S. E., *The Uses of Argument*, ediție revizuită, Cambridge University Press, Cambridge, 2003.

Walton, D., *Fundamentals of Critical Argumentation*, Cambridge University Press, Cambridge, 2005.

Woods, J., Irvine, A., Walton, D. *Argument. Critical Thinking, Logic and the Fallacies*, ediția a doua, Pearson-Prentice Hall, Toronto, 2004.

8.2 Seminar / laborator	Metode de predare - învățare	Observații
1. Seminar introductiv. Prezentarea disciplinei, a obiectivelor, explicarea sarcinilor studenților și a modului de lucru în vederea evaluării	Activități practice, descoperire ghidată	
2. Argumentul. Abordări filosofice și tipologii generale în argumentarea curentă	Activități practice, descoperire ghidată	
3. Studii de caz. Argumentarea științifică, argumentarea juridică, discursul public	Activități practice, descoperire ghidată	
4. Analiza, interpretarea și reconstrucția argumentului	Activități practice, activități de grup, descoperire ghidată	
5. Structura argumentării. Schema Toulmin	Activități practice, descoperire ghidată	
6. Argumente factuale, argumente bazate pe exemple, argumente bazate pe autoritate. Corectitudine și eficiență	Activități practice, descoperire ghidată	
7. Tehnici propoziționale de susținere	Activități practice, activități de grup, descoperire ghidată	
8. Tehnici propoziționale de respingere	Activități practice, descoperire ghidată	
9. Tehnici inductive de argumentare. Inducție clasică, analogie, abducție	Activități practice, descoperire ghidată	
10. Evaluarea argumentării. Validitate, corectitudine, plauzibilitate	Activități practice, activități de grup, descoperire ghidată	
11. Discurs argumentativ și critic. Dezbateri și polemică. Studii de caz	Activități practice, descoperire ghidată	

12. Sofisme de relevanță	Activități practice	
13. Erori inductive, sofisme de presupunere și ambiguitate	Activități practice, descoperire ghidată	
14. Erori structurale. Recapitulare finală	Activități practice	

Bibliografie obligatorie

Didilescu, I., Botezatu, P., *Silogistica. Teoria clasică și interpretările moderne*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976.

Marga, A., *Argumentarea*, Editura Academiei Române, București, 2010.

Marga, A., Ludușan, A., *Exerciții de argumentare*, Editura Fundației pentru Studii Europene, Cluj-Napoca, 2010.

Sălăvăstru, C., *Teoria și practica argumentării*, Editura Polirom, Iași, 2003.

Stoianovici, D., Dima, T., Marga, A., *Logică generală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1990.

Bibliografie suplimentară:

Aristotel, *Organon*, Editura Științifică, București, 1957.

Copi, I. M., Cohen, C., McMahon, K., *Introduction to Logic*, Ediția a paisprezecea, Pearson, Harlow, 2014.

Dumitriu, A., *Istoria logicii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.

Eemeren, F. H. van (coord.), *Crucial Concepts in Argumentation Theory*, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2001.

Groarke, L. A., Tindale C. W., *Good Reasoning Matters! A Constructive Approach to Critical Thinking*, Ediția a treia, Oxford University Press, Don Mills, ON, 2004.

Kneale, W., Kneale, M., *Dezvoltarea logicii*, vol. 1, 2, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1974, 1975.

Toulmin, S. E., *The Uses of Argument*, ediție revizuită, Cambridge University Press, Cambridge, 2003.

Walton, D., *Fundamentals of Critical Argumentation*, Cambridge University Press, Cambridge, 2005.

Woods, J., Irvine, A., Walton, D. *Argument. Critical Thinking, Logic and the Fallacies*, ediția a doua, Pearson-Prentice Hall, Toronto, 2004.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare ⁴	9.2 Metode de evaluare ⁵	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	- însușirea cunoștințelor predate la curs;	Examen scris în sesiune	50% din nota finală
	- capacitatea de a opera în mod corect și adecvat cu acestea		
9.5 Seminar/laborator	- însușirea cunoștințelor discutate și fixate la seminar;	Examen scris în sesiune	50% din nota finală
	- capacitatea de a opera în mod corect și adecvat cu acestea		
9.6 Standard minim de promovare			
Pentru nota 5: obținerea a 4 puncte cumulate la testul de evaluare (+ 1 punct ex officio).			

⁴ Criteriile de evaluare trebuie să reflecte direct rezultatele învățării vizate la nivel de program de studii, respectiv la nivel de disciplină. Mai concret, se evaluează achizițiile de învățare menționate în rezultatele anticipate ale învățării.

⁵ Se recomandă stabilirea atât a metodelor de evaluare finală, cât și a strategiei de evaluare pe parcurs.

10. Etichete ODD (Obiective de Dezvoltare Durabilă / Sustainable Development Goals)⁶

		Eticheta generală pentru Dezvoltare durabilă						
								
								
								Nu se aplică nici o etichetă
								X

Data completării:

22.03.2026

Semnătura titularului de curs

Lect. dr. Mihai Rusu

Semnătura titularului de seminar

Lect. dr. Mihai Rusu

Data avizării în departament:

...

Semnătura directorului de departament

Prof. dr. Ciprian Mihali

⁶ Selectați o singură etichetă, cea care, în conformitate cu [Procedura de aplicare a etichetelor ODD în procesul academic](#), se potrivește cel mai bine disciplinei. Dacă disciplina tratează tema dezvoltării durabile la modul general (de ex. prin prezentarea/introducerea cadrului general al dezvoltării durabile etc.) atunci se poate alocă eticheta generală de Dezvoltare Durabilă. Dacă niciuna dintre etichete nu descrie disciplina, selectați ultima opțiune: „Nu se aplică nici o etichetă”.